

JAARVERSLAG 2010

DE SWAENE, 11 januari 2011

Beste rederijders allen samen hier vergaard in dit lokaal,
hier sta ik weer te staan met mijn jaarlijks jaarverhaal.
Een verslag van alle werkzaamheden van 't voorbije jaar,
op rijm en chronologisch kreeg ik het voor mekaar.

Is er iemand die dit niet wil horen,
ik verwittig deze van te voren,
want dit kan gerust een uurtje duren,
't is 't moment nu om z'n gat te schuren.
Ik geef u 2 seconden om te kiezen,
achteraf moet ge niet komen kniezen.

Dinsdag 12 januari

Het werkjaar 2010 begint op 12 januari in De Swaene
met de aanstelling van Guy en Fredy tot volwaardige kompanen,
het luisteren naar het verslag 2009 en tenslotte wordt er gekwist
onder leiding van onze Deken en Hans wordt de strijd betwist.

Ze stellen als gewoonlijk veel moeilijke en niet gemakkelijke vragen
die de hersens van de kandidaat 4-tallen constant in de gordijnen jagen.
De actualiteit, de algemene kennis, vraagstukken en anagrammen...
wees er maar zeker van dat ze die straks weer door onze strot gaan rammen.

'k Ben eens benieuwd of één van de vorige laureaten straks ook zal winnen.
Toen haalden Maria, Lorenzo, Johan en Roger in team de prijswijn binnen.
't Was hen gegund, al hadden ze een ex-aequovraag nodig om een andere ploeg te nekken.
Om het met een 'Deweeverke' te zeggen: 'Fortuna favet fatuis' of... 't Geluk is met de gekken'.

Dinsdag 9 februari

In februari heeft Pascal zonder pardon de deuren van De Swaene dichtgetrokken,
zodat we bij uitzondering in De Clochard van Bart bij elkaar moeten hokken.
Net gepast voor een swingende avond vol jazzmuziek die JP De Smet komt draaien.
't Gaat ook over de historie van de jazz, die uit Amerika tot bij ons kwam overwaaien

én over New Orleans, waar Katrina met haar vrouwelijke charme huis kwam hou'en.
Als ereburgemeester laat hij ons de jazzy levensstijl van deze stad beschouwen.
We horen leuke anekdotes en via de geluidsversterking van Pascal
een hoop cd'tjes met blues en gospel, dixie en cajun (*keidzjun*) in luid geschal.

Een hartelijke kerel, onze Gentse jazzfanaat, die ons zelf ook sympathiek vindt.
Omdat we zo goed luisteren en plaatjes voor Haïti kopen, zo blij als een kind.
We zien die avond een hoop vrolijke gezichten bij het verlaten van de Clochard,
contentement alom met die allochtone muziek... als 't over mensen gaat... ho maar !

Toneel in februari en maart

Nòg in februari én in maart wordt toneel gespeeld over een zwijgende kleine. Tien jaar voor dato was die er ook al, toen Piet in een kinderpak moest verschijnen. Gelukkig voor ons én hem moet hij deze keer niet als kind komen opdraven. Beter voor het stuk, 't zou anders enkel de geloofwaardigheid ondergraven.

Deze keer is de rol voor Elias, zoon van zijn vader en al even grote komediant, hij zwabbert tussen al die grote mensen als de gekoeioneerde communicant. Op 't feest van zijn ouders zijn papa Koen en mama Meike voortdurend gebrouilleerd. Piet is er ook weer bij, maar deze keer als het mietje en de flikkervriend van Geert.

Nonkel Geert en tante Kathy hebben meer hun aandacht bij het eten en de drank, net als nichtje Annemarie, die fel bezopen op het eind van 't feest uitbreekt in gejang. 't Is een triestige bedoening voor de kleine en een meelijwekkende familiereünie, maar wij genieten ervan, geen beter vermaak dan leedvermaak om andermans ruzie.

Dank zij de vernieuwde adaptatie en de setting buitenshuis, vijver met vis inclusief wordt een sfeertje gecreëerd dat doet denken aan een feestje bij ons thuis, op een lange zwoele zomeravond, waar de nonkels en de tantes zich vermeien en, naarmate de avond vordert, nonkel zijn hand laat schuiven tussen tantes dijen.

Laat me eindigen met een dikke proficiat voor allen die dit hielpen realiseren, voor en achter de coulissen. Ik stel voor dat we even voor onszelf applaudisseren... (*applaus ?*)
Als toemaat nog een 'Deweverke': 'Suavis laborum est praeteritorum memoria'
'Aangenaam is de herinnering aan vroegere inspanningen'... de puurste logica.

Dinsdag 20 april

In april komt Rik Vanwalleghem hier over de Ronde van Vlaanderen klappen van opleiding een bioloog, dus hoogst geschikt om alles van de koers te snappen. Want koersen is als 't leven zelf: voor je 't weet ben je aan de eindmeet gekomen, tussendoor heb je wat gewonnen en voor de rest bleef het bij jongensdromen.

Ik geloof dat ik aan het afwijken ben, te wijten aan een ietwat melancholisch humeur, waarschijnlijk komt het door de leeftijd en de beslommeringen van de dagelijkse sleur. Enfin, terzake: Van Walleghem komt hier vlotjes over de oeroude Ronde spreken en vertelt met brio over het Vlaamse wielmonument van Brugge tot Meerbeke.

Met anekdotes over renners, de tactiek, de techniek en de esthetiek van 't rennen, over de commercie en de populariteit van dit mediagenieke evenement in de Vlaams' Ardennen. Hij is een sprekend reclamebord voor de Ronde en zijn Oudenaardse centrum, waar Fweddy Maewtens je wondleidt en de Wonde belicht in zijn totale spectrum.

Rik zijn hart klopt onmiskenbaar voor de koers, geen fout woord wil hij lossen over combines in het peloton, renners die de koers verkopen of zich doperen als de ossen. 'Amor non talia curat' zoals we met een 'Deweverke' zeggen zouden:
of: 'Met zulke kleinigheden kan de liefde zich niet bezighouden...'

Dinsdag 11 mei,

In mei komt Rik Van Cauwelaert praten over het debacle van het parlementarisme, en over het chaotische Belgische bestuur, wat stilletjesaan gaat neigen naar surrealisme. Hij laakt de parlementaire werking en al wie daar enkel zit om centen te vangen, de democratie noemt hij een mythe en de verkozenen dienaars van hun eigen belangen.

In plaats van Jan met de pet te dienen, is de politiek een zelfgenoegzaam bedrijf geworden dat door de belastingbetaler in stand moet gehouden omwille van de staatsrechtelijke orde. Een hervorming is geboden, zo laat hij horen, om het immobilisme te doorbreken en er moet dringend iets gebeuren om de stem van de burger mee te laten spreken.

Hoe je dat moet realiseren is geen gemakkelijke kwestie. Waar zitten de ware democraten? De verkozenen des volks zitten vastgeroest in een partijdiscipline en moeten daarnaar praten.

Een slimme mens, deze Rik Van Cauwelaert, maar te zeer gebonden aan zijn aide-mémoire. 'Honi soit qui mal y pense...' (da's geen 'Deweverke', maar een zinspreuk uit een ander repertoire)

Avondwandeling van 8 juni

De 8ste juni gaan we in de Leiemeersen van Moerbrugge proeven van de natte natuur. Eerst plent de regen op ons hoofd en daarna krijgen sommigen natte voeten op den duur. Want dit natuurpuntreservaat is bovenal moerassig en doorgaans betekent dat: niet droog. Wie zonder laarzen de 'meersen' dus betrad, had vast de betekenis van het woord niet in het oog.

Waar vroeger ooit een vuilnisbelt langs de oevers van 't kanaal het landschap schond, ligt nu een waarlijk mooi natuurgebied met in het laagveen tal van kruiden, wild en bont. Je hoort er kikkers kwaken, vogels fluiten en de gids zijn ecologische kennis oreren hij vertelt zo'n massa wetenswaardigheden, voldoende om een natuurboek te stofferen.

En aan 't eind van de promenade nodigt hij ons minzaam uit om het gras te komen hooien alsof wij niets beters hebben te doen dan in de vakantie met een zeis wat aan te klooiën. Niet dat wij de natuur niet goed gezind zijn, of de handen niet uit de mouwen willen steken 't is maar dat wij de natuur 's zomers anders beleven: liefst ook in 't gras, maar... op een deken.

"Natura non vincitur nisi parendo", om het met een 'Deweverke' te zeggen, of "De natuur kan men enkel overwinnen door zich erbij neer te leggen".

Zaterdag 10 juli, 11 juli-activiteit

Op 10 juli gaat het ter gelegenheid van de elfde juli naar Middelburg met de fiets, maar behalve van de foto's die Rik ervan maakte, weet ik daarvan praktisch niets. Ik zat die tropische dag ergens anders op mijn luie kont mijn zweet uit te zweten, zelfs zonder enige inspanning te leveren. Mijn absentie heeft mij toen niet gespeten...

Maar alles bij elkaar, zo kon ik aan de aangezichten op de kiekjes merken, bleek die hitte mee te vallen, en bleef het aantal slachtoffers binnen de perken. Waarschijnlijk dank zij de dorstlessende stops die Hans op het parcours had voorzien. De fietstocht eindigt met een barbecue in 't Drongengod, waar ieder heeft naar uitgezien.

Maar daar begint temidden van het roosterfeest toch wel een onweer uit te breken, zodat de regen in de borden plenst, ondanks de Augustijnenparasols tegen de zonnesteken. De hele 11 juli-viering verzuipt, net als de Leliaerts in de Groeningebeek van 1302, als ging het om een represaille voor wat de Vlaming goed 700 jaar geleden met de Fransman dee(d).

Ik weet het, dat kan niet, 't is louter het gevolg van te veel fantasie.

En dan zie ik die foto, waarop ik een eenzame man aan tafel zie, in zijn zomerhemd en een bordje met geroosterd vlees en dan denk ik meteen terug aan de figuur van (Rik) Jan Zonder Vrees...

Deze arietta voor hem, als toonbeeld van de onversaagde Vlaming en tezelfdertijd als opsteker voor zijn mistroostige vereenzaming...

Ik wil ik wil ik
Ik wil ik wil ik
Ik wil ik wil ik

Ik wil een droge cafetaria
geen duvel meer maar liever sangria
11 juli vieren als het dro-oog is
en liever niet zoals het nu-u is
ik wil een taxi om naar huis te rijden
een warme trui om hier geen kou te lijden
nu zit ik hier in mijn chemise
straks moet ik thuis de hele tijd weer niezen

'k Zit zonder regenjas
te eten op een terras
'k Zit zonder regenjas
mijn voeten in een plas

Ik wil ik wil ik
Ik wil ik wil ik
Ik wil ik wil ik
ik wil een gabardine...

Dinsdag 14 september

In september krijgen we een fotografische BV op bezoek, Michiel Hendryckx met name. Verrassend hoeveel vrouwelijke sympathisanten voor die man naar De Swaene kwamen. Ik geef toe, hij heeft wel iets, al kan ik niet nauwkeurig duiden wat ze aantrekkelijk vinden. Hij is geen adonis, geen Don Juan, misschien is 't zijn radde tong die hen op kan winden.

Begrijp me niet verkeerd, ik heb het niet over cunnilingus, maar zijn vlotte stijl van praten, dat is iets waarmee hij vrouwen charmeert, denk ik, zijn aaibaarheidsfactor nog daargelaten. Maar laten we 't hebben over de foto's die hij maakt, ze zijn stuk voor stuk professioneel en ze vertellen allen een verhaal, soms triviaal, soms anekdotisch en soms emotioneel.

Michiel Hendryckx' camera vangt het licht waarin mensen, dieren, beelden zich etaleren. Da's natuurlijk niet zo simpel om hét moment, dé plaats, dé juiste lichtinval te selecteren. Met één snapshot poogt hij duidelijk te maken, waar een schrijver een hele paragraaf voor nodig heeft. Soms lukt dat wonderwel, maar soms is 't niet meteen te vatten en da's waarom hij al die uitleg geeft.

En eigenlijk "Dictum sapienti sat est", zoals we met een 'Deweverke' zeggen: "Een goede verstaander heeft het niet nodig om hem alles uit te leggen..."

Dinsdag 12 oktober 2010

In oktober gaan we de sportieve toer op met Francky Dury van de Gantoise. Vroeger was hij bij de politie, maar nu geeft hij als voetbalcoach serieuze gaze. Zijn communicatievermogens zijn dik in orde en het coachen moet je hem niet leren, met zijn Buffalo's wil hij het liefst van al de allerhoogste voetbaltoppen scheren.

Daarvoor beroept hij zich op allerlei specialisten die zijn spelers moeten analyseren. Om er het beste uit te halen wil hij ze psychisch en fysisch volledig determineren. Zijn methode is wetenschappelijk gefundeerd en wordt ondersteund door de informatica, hij verzamelt niet enkel de sportieve informatie maar ook de intiemste personalia.

Zo kent hij alle geheimen van zijn mannen en als een god - in 't diepst van z'n gedachten - gebruikt hij zijn alwetendheid om zijn ploeg te optimaliseren en een topclub te betrachten. Het weze hem gegund, deze West-Vlaamse god, om de Gentse Gantoise lang en goed te leiden. Niet als die andere God, die niet tussenkomt als zijn personeel kleine kinderen gaat verleiden.

"Amare et sapere vix deo conceditur" zegt een 'Deweverke' soeverein: 'Zelfs een god kan moeilijk tegelijk liefhebben én verstandig zijn'

Dinsdag 16 november

De 16de november komt de enige professor van 2010 naar De Swaene afgezakt, een vrolijke Jean Paul Van Bendeghem die zowel God als Darwin op de korrel pakt. Met zijn auditoriumstemgeluid is hij zonder microfoon heel duidelijk te verstaan als hij vertelt dat er creationisten, intelligente designers en darwinisten bestaan.

Ze hebben allemaal een eigen theorie over 't ontstaan van wereldse levensvormen, en proberen mekaar te overtuigen van het eigen gelijk volgens hun eigen normen. Wat mij betreft mogen al die debattanten zowel Gods als Darwins glorie zingen, zolang ze maar niet beginnen met hun levensbeschouwing aan mij op te dringen.

Laat de mensen geloven wat ze willen, zolang ze mekaar de duvel niet aandoen. Werd je als mens geschapen of had je voorvader ooit iets met een gorilla van doen? Wat doet het er toe? Zolang je maar een mens bent die leeft in goed fatsoen. Laat de filosofen onder elkaar maar bakkeleien, ooit moeten ze toch met pensioen.

Tenslotte: iedereen moet in iets geloven. Ik geloof... dat ik straks nog een glas ga bestellen, want in een glas wijn zit meer filosofie dan wat alle boeken van de wereld kunnen vertellen. (zo sprak Louis Pasteur en dat was toch een geleerde 'professeur')

Zondag 5 december - Patroonsfeest

Mijn jaarverslag eindigt in december met het patroonsfeest, met concert en receptie, alleen kregen we Ineke Nijssen niet te horen en dat was toch eventjes een deceptie. Het arme kind was zodanig aangedaan door het overlijden van een vriend, dat ze met haar stem in de lappenmand lag, omdat ze een hele week had gegriemd.

Je zou verwachten dat een comédienne zoiets toneelmatig kan verwerken, maar blijkbaar zijn er aan het artistieke incasseringsvermogen ook perken. Gelukkig had Frank Cools zijn gitarist Hans Van Oost ter vervanging gevonden zodat hij zijn liedjesrepertoire van lang geleden met jazzy begeleiding kon verkonden.

Vergeet ik bijna nog te zeggen dat Rik, Carlos en vooral Gerard werden gedecoreerd, omdat ze zich respectievelijk 25 en 50 jaar voor de Rederijkers hebben geëngageerd. Toen was er nog een receptie in De Swaene, zoals altijd royaal voorzien van drank en spijs en wie dat wilde kon een late middaglunch savoureren, tegen een schappelijke prijs.

Pascal deed wat hij kon om ieder te behagen, zonder zich op de kast te laten jagen. Al moet hij wel bedenken: 'Les fous font les festins et les sages les mangent', zo luidt een Frans gezegde, en vrij vertaald door mijn nichtje Marie-Ange: 'De dwazen maken het eten klaar en de slimmerds eten het op, helegaar'.

Genoeg nu, ça suffit, basta cosi, tijd voor een gaudeamus. Met een 'Deweeverke' klinkt dat dan als 'Ergo bibamus!' Laat ons drinken én... op een goede gezondheid klinken.